

Camera Obscura

driemaandelijks tijdschrift voor de foto & dia liefhebber

Koninklijke vtb Fotoclub Evergem
vtb Diaclub Evergem

**Corona-
editie** (tertio)

61ste jaargang nr. 4 – december 2020

vtbkultuur.be
met een knipoog

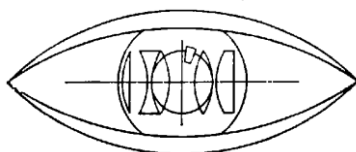

Verantwoordelijke uitgever: Freddy Hofman Pijlkruidstr 31 9032 Wondelgem

Koninklijke

OVU 8
CVB149
Belfius
IBAN BE03 0682 1455 0384
BIC GKCCBEBB

vtb

Fotoclub

Evergem

Website: www.fotoclubevergem.xara.hosting/index.htm
Facebook: <https://www.facebook.com/VTBFOTOEVERGEM/>

VOORZITTER	SECRETARIS	PENNINGMEESTER	PUBLIC-RELATIONS
Freddy Hofman Pijlkruidstraat 31 9032 Wondelgem 09/2268563 freddy.hofman @telenet.be	Chris Vanden Bunder E. Ronsestraat 45 9041 Oostakker 09/2514823 christiaan.vandenbunder @skynet.be	Christine Van de Velde	Koen Andries Droogte 78 9940 Evergem 09/3577859 Fotografieandries @gmail.com

Disclaimer.

Niets uit deze uitgave mag worden gekopieerd of gereproduceerd op eender welke wijze, zonder de uitdrukkelijke toestemming van de auteur(s) en/of de redactie.

Activiteitenkalender

Vrijdag 8/1/2021	Jaarvergadering	Vrijdag 9/4/2021	Digi-vergadering
Vrijdag 15/1/2021		Vrijdag 16/4/2021	
Vrijdag 22/1/2021	Digi-vergadering	Vrijdag 23/4/2020	Digi-vergadering
Vrijdag 29/1/2021		Vrijdag 30/4/2021	
Vrijdag 5/2/2021		Vrijdag 7/5/2021	
Vrijdag 12/2/2021	Digi-vergadering	Vrijdag 14/5/2021	Digi-vergadering
Vrijdag 19/2/2021		Vrijdag 21/5/2021	
Vrijdag 26/2/2021	Digi-vergadering	Vrijdag 28/5/2021	Digi-vergadering
Vrijdag 5/3/2021		Vrijdag 4/6/2021	
Vrijdag 12/3/2021	Digi-vergadering	Vrijdag 11/6/2021	Digi-vergadering
Vrijdag 19/3/2021		Vrijdag 18/6/2021	
Vrijdag 26/3/2021	Digi-vergadering	Vrijdag 25/6/2021	Digi-vergadering
Vrijdag 2/4/2021			

NB. Deze kalender kan aan wijzigingen onderhevig zijn.

Editoriaal - En we zijn er nog altijd niet van af....

In tegendeel.

Ik heb de stellige indruk dat er meer en meer mensen zijn die de opgelegde regels aan hun laars beginnen te lappen. Zijn we nu op weg naar een derde golf? Ik hoop het niet maar ergens vrees ik van wel.

Terwijl ik deze CO zit samen te stellen hoor ik het nieuws op de radio waarin gemeld wordt dat men in Melle een lockdownfeestje heeft stilgelegd. 22 personen waren aanwezig waaronder zeggen en schrijven 1 volledige Belg. De rest waren Fransen. Ik hoop maar dat de nieuw ingevoerde boetes van 750€ per persoon, ook effectief zullen geïnd worden.

Dit gezegd zijnde is het nu al van maart geleden dat we elkaar hebben gezien. Nog steeds zie ik niet onmiddellijk wanneer dit voor de eerste keer opnieuw zal kunnen gebeuren. Ik hoop dat ik compleet de bal misla, maar ik vrees dat het wel eens september zou kunnen worden, vooraleer alles min of meer in zijn juiste plooi valt en we beschermd worden door voldoende inenting.

In elk geval hebben we onze zaal in Doornzele al reserveerd voor november. Ik hoop maar dat we onze tentoonstelling (die van april 2020 dus), daie maand kunnen houden.

Ondertussen hebben we toch een systeem bedacht om onze fotobesprekingen min of meer te kunnen laten doorgaan. De eerste digi-vergadering mag ik een succes noemen. Er was een overvloed aan foto's, in zoverre dat ik enkele fotografen heb moeten ontgoochelen (viel wel mee zulle), door hun werkstukken naar de volgende vergadering door te schuiven. Die is ondertussen ook weer voorbij. We hebben het plan opgevat om dit soort vergaderingen met een vaste frequentie te organiseren. Beslist werd om dit om de twee weken te doen, op de 2^e en 4^e vrijdag van de maand.

Hopelijk blijft het fotoaanbod daarbij op peil, zodat we materiaal genoeg hebben om erover te praten.

Zoals jullie ook hebben vernomen zal onze jaarvergadering ook digitaal plaatsvinden.

Op vrijdag 8 januari 2021 zullen we de gebruikelijke nieuwjaarswensen uitwisselen via het scherm van onze laptop/iPad/smartphone.

Voor de rest is er weinig nieuws, zoals jullie kunnen verwachten.

Rest mij alleen jullie nog een deugddoende feestperiode te wensen in jullie bubbel (tiens dat woord wordt niet zo veel meer gebruikt) en een zeer goede gezondheid voor 2021. (We weten nu pas wat het effectief betekent wanneer je iemand op Nieuwjaar een goede gezondheid wenst...).

Hou het veilig en tot op één van de volgende online vergaderingen.

Freddy

Nieuws uit Japan

Japan

In 2014 was er een wereldkampioenschap voetbal in Brazilië. Ik weet niet welk land er dan gewonnen heeft, maar ik herinner me wel een artikel in een Amerikaanse krant. Gedurende de wereldkampioenschappen waren de tribunes verdeeld naar gelang de nationaliteiten, zodat de verschillende groepen supporters niet met elkaar aan het vechten zouden slaan. Dus de Duitse supporters, de Engelsen, de Japanners, de Brazilianen en Argentijnen, enz, hadden ieder een gedeelte van de tribunes voor zichzelf. Natuurlijk brachten de supporters hun kranten, hun lunch, bier en frisdranken met zich mee en ook was er eten te koop in het stadion.

Iedere avond nadat alle wedstrijden gespeeld waren en de supporters hun tribune verlaten hadden, kwam er een hele ploeg schoonmakers om het afval dat de supporters hadden achtergelaten, op te ruimen. De tribunes leken wel een vuinisebelt, las ik in de krant, uitgezonderd deze waar de Japanners hadden gezeten. Daar was geen papiertje, geen flesje of bierblikje te vinden. De Japanse tribune was kraakschoon. "Wat is er aan de hand met de Japanners? Zijn de Japanners gek?" vroegen sommige Amerikaanse journalisten zich af.

Nee, de Japanners zijn niet gek maar hebben van kinds af aan geleerd geen afval op straat te gooien of ergens achter te laten. Daarom zult ge ook nu in Kyoto bijvoorbeeld, waar ik meestal ieder zaterdag naartoe ga, zelden een vuiltje op straat zien en ook moeite hebben om ergens een vuilnisbak te vinden. Ook zult ge moeite hebben om ergens graffiti op een afsluiting of op een gebouw aan te treffen. Zoiets doet men niet in Japan.

Ik heb in mijn leven door ongeveer 30 verschillende landen gereisd en in vele opzichten is Japan uniek. In het kort: wat is de basis van deze unieke Japanse samenleving? Even geduld.

Er wonen veel Japanners, zelfs gedurende verschillende jaren, in andere landen zoals de US, England, Frankrijk, enz. Zij werden door hun werk naar daar gestuurd. Velen van hen nemen hun vrouw en soms ook de hele familie mee. De mannen spreken vaak de taal van het land waar ze naartoe gestuurd worden maar de vrouwen meestal niet en dat levert heel wat problemen op.

De vrouwen die verantwoordelijk zijn voor het functioneren van de familie hebben het moeilijk. Eerst en vooral door het taalprobleem kunnen ze zich moeilijk verstaanbaar te maken, maar ook door het grote verschil in mentaliteit van de bevolking waar ze terecht gekomen zijn.

In Japan loopt alles gesmeerd. Als er een trein een paar minuten vertraging heeft wordt dat aangekondigd en de treinmaatschappijen bieden zelfs hun verontschuldiging aan voor de vertraging. Waar ik nu woon hier in Japan, zijn er treinen alle vijf minuten en zelden zijn er vertragingen.

Het personeel in de supermarkten is ook heel behulpzaam. Als ik iets niet kan vinden en vraag een personeelslid waar het is, die zegt niet gewoon "aan de andere kant" of iets dergelijks, maar neemt mij mee en toont mij waar het gevraagde artikel is. Dat verbaast me nog steeds, zelfs na 38 jaar in Japan.

In andere landen is de werkelijkheid heel anders. In Londen bijvoorbeeld zijn treinvertragingen de orde van de dag en vaak worden er treinen gewoon geannuleerd zonder dat het zelfs aangekondigd wordt. Ik heb dat genoeg ervaren toen ik daar woonde.

In Japan zijn de openbare diensten zoals banken, restaurants, winkels en supermarkten super-georganiseerd en het personeel super-beleefd en behulpzaam. Ook heel verschillend van Londen en andere landen.

De mentale stress en frustratie die Japanners ervaren die in Londen wonen, wordt het “Londen Syndroom” genoemd. Er is zelfs een Japanse psychiater in Londen die vooral de Japanse vrouwen behandelt die na een paar maanden heel agressief ofwel depressief worden door de voortdurende stress en frustraties.

Het komt gewoon neer op het feit dat Japan een “collectieve gemeenschap” is waar iedereen zich een deel van voelt. Van alle landen die ik ooit bezocht heb is, in mijn ervaring, Japan het enige land in de wereld dat een “collectieve gemeenschap” heeft. Mensen die Japan bezoeken ervaren de vriendelijkheid van de Japanners, de straten zonder vuilnis en kraakschone treinen die elke nacht schoongemaakt en gewassen worden.

Een paar weken geleden was ik met mijn zoontje in een koffieshop voor de lunch en toen we weggingen vergat ik mijn portemonnee op het tafeltje. Toen we een grootwarenhuis bezochten en ik iets wilde kopen realiseerde ik dat ik mijn portemonnee niet had. Toen ik terug naar de koffieshop ging lag mijn portemonnee nog steeds op het tafeltje en niemand had hem aangeraakt. Ge zoudt dat niet moeten proberen in Amsterdam bijvoorbeeld waar zelfs een keer mijn fiets gestolen werd vanuit mijn huis, toen ik de voordeur voor een paar minuten liet openstaan.

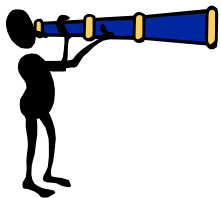
In contrast met de collectieve gemeenschap van Japan staat de rest van de wereld die gebaseerd is op individualiteit - iedereen voor zichzelf. Het uiterste voorbeeld hiervan voorbeeld is de aggresieve Amerikaanse samenleving waar Trump het droevig symbool van is. Natuurlijk zijn de Japaneers ook individuen, maar leren van kinds af aan rekening te houden met anderen. Daarom is er geen vuilnis op straat, geen graffiti op de muren en zijn er ook geen zakkenrollers.

Er zijn natuurlijk ook minder prettige kanten verbonden aan een collectieve samenleving maar de positieve kanten zijn veel en veel belangrijker.

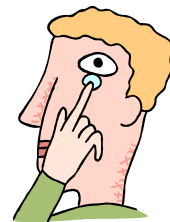
Reizen kunnen we voorlopig niet en ik vrees ook dat de Olympische Spelen, die volgend jaar moeten plaatsvinden, niet zullen doorgaan als de situatie niet snel verbetert. Want nu in december ervaren we een derde golf van besmettingen.

Beste groeten van,

Julien

In de voetsporen van John: ~~Verhalen uit Fotoclubland~~ Verhalen uit “Corona”-land

Een bezoek aan het

tijdens het openingsweekend van 2, 3 en 4 oktober 2020

© Lieve Vanhoorne

Het berichtje van Freddy, onze attente voorzitter, om te herinneren aan deze gelegenheid was aanleiding om *cito presto* gratis tickets annex tijdslot te reserveren voor een bezoek op zaterdag 3 oktober.

Het fotomuseum van Antwerpen hoeft geen introductie, zeker niet bij fotoliefhebbers. Het staat garant voor professioneel ogende tentoonstellingen in een sobere omgeving, en blijkt juist hierdoor de correcte setting om tentoongestelde werken tot hun volste recht te laten komen.

Bij dit bezoek was dat niet anders. Of toch wel: de zorg om de bezoeker op een virusveilige manier te laten genieten van de geëxposeerde werken. Dus, pijlen op de grond volgen (zo moet je niet nadenken waarheen je loopt), ‘tottevodde’ dragen en één bezoeker toegelaten per 15 m² en niet langer rondhangen dan 1.30 uur (feitelijk een ‘ruimtetijdslot’, Einstein zal het geweten hebben).

33 days of .tiff

Op het gelijkvloers van het museum worden aanstormende, jonge, veelbelovende en bij nader inzien kunstzinnige fotografen losgelaten. Het fotomuseum kiest namelijk jaarlijks tien opkomende talenten voor het magazine .tiff, dat een venster wil zijn voor wat reilt en zeilt in Europa op gebied van ‘grensverleggende fotografie’. Wat dit laatste ook moge wezen. Het fotomuseum is daarenboven één van de oprichters van “Futures”, een netwerk van kunstenaars, experts en middelen om de Europese fotografiewereld te verleggen. Zeer kunstzinnig allemaal, dunkt me.

Voor 2019 waren er 10 geselecteerd:

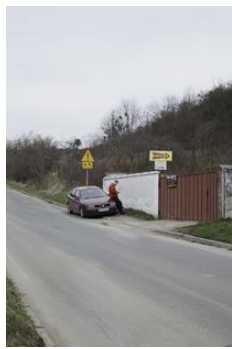
Laure Cottin Stefanelli, Etienne Courtois, David Denil, Katherine Longly, Renée Lorie, Sebastian Steveniers, Wiktoria Synak, Florine Thiebaud, Pierre Vanneste, Sybren Vanoverberghe.

Een selectie van hun werken is te zien in deze deeltentoonstelling.

Voor mij een vreemd allegaartje van foto's waarvan ik de meeste niet zou durven meebrengen naar onze club. Uitzondering gemaakt voor de beelden van Sebastian Steveniers, die foto's maakt met een journalistiek oog. Zo is hij een tijd opgetrokken met een meute voetbalhooligans. Hij heeft ook foto's aangeleverd voor De Standaard.

Deze ‘belooftevolle’ Belgische fotografen verdienen eerder het epitheton ‘kunstenaar’. Zij omarmen de fotografie als een onderdeel van hun kunstzinnige aspiraties. Ik heb de indruk dat er ook een verborgen verhaal of emotie schuilt achter elk werk. Als je naar de titels kijkt dan wordt dit vermoeden alleen maar versterkt. *En plus*, versta ik niet altijd wat de titel zegt over de foto. Maar dat zal wel aan mij liggen, zeker?

Om een en ander te illustreren hierna een voorbeeldfoto van elke 'beeldende' laureaat-kunstenaar. Je vindt die ook op de webstek van het FoMu. Maar het is leuk, vind ik, om dit illustratief overzicht hier weer te geven. En het stoffeert op zijn minst deze CO. Wie in de auteurs verder is geïnteresseerd, kan hun namen steeds googelen om gedetailleerde info te sprokkelen over hun kunstenaarsbestaan. Al bij al toch een geslaagd initiatief van het FoMu om jonge kunstenaars aan bod te laten komen. Ook al vallen de werken niet altijd in ieders smaak. Maar voor elk wat wils. *Des goûts et des couleurs on ne dispute point.*

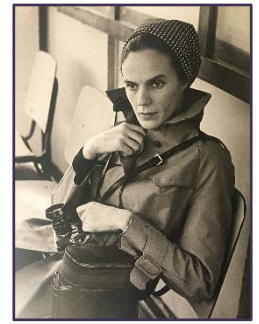
 © Laure Cottin Stefanelli, Centauresse, 2018 performer: Xenia Taniko	 © Etienne Courtois, Man in the Moon, 2017	 © David Denil, Let Us Not Fall Asleep While Walking, 2017	 © Katherine Longly, To tell my real intentions I want to eat only haze like a hermit, 2015-2018	 © Renée Lorie, Noctuary, 2018
 © Sebastian Steveniers, Bosfights, 2016-2019	 © Wiktoria Synak, Dom, 2018	 © Florine Thibaud, Breaking Point, 2017- 2019	 © Pierre Vanneste, Dremmwel, 2014	 © Sybren Vanoverberghe, Conference of the Birds, 2019

Nu ➡ ➡ volgen op naar de eerste verdieping...

Martine Franck (° Antwerpen, 1938 - † Parijs, 2012)

Is wat mij betreft een grote dame in de fotografie. Haar prachtige zwart-witfoto's getuigen van een klare kijk op haar omgeving en een dosis geduld tot er zich een interessant moment voordoet om het moment vast te leggen.

Zelf omschrijft ze fotografie als volgt: *"A photograph isn't necessarily a lie, but nor is it the truth. It's more of a fleeting, subjective impression. What I like most about photography is the moment that you can't anticipate: you have to be constantly watching for it, ready to welcome the unexpected"*. Ze groeide op in de Verenigde Staten en Engeland, vandaar de Engelse quote.

© Henri Cartier-Bresson
1972

Zowel technisch als artistiek kan je hier meesterwerken bewonderen. Ze trouwde met Henri Cartier-Bresson in 1970 en behoorde sinds 1980 tot het selecte clubje Magnumfotografen. Wat al niet mis is. Alleen voor deze deeltentoonstelling loont de verplaatsing naar *de koekenstad* de moeite...

Woorden schieten tekort. Laat de beelden spreken. Een paar voorbeelden *at random* uit de tentoonstelling:

Een aanrader !!! 👍 👍

Lynne Cohen (° Wisconsin, 1944 - † Quebec, 2014)

De tweede verdieping van het FoMu is volledig gewijd aan deze Amerikaans-Canadese fotografe. Mijn eerste indruk was dat haar foto's nogal 'koud' overkomen. Dat komt m.i. enerzijds door een totale afwezigheid van mensen en anderzijds wegens de strakke en vaak symmetrische compositie. Wat ook meteen opvalt zijn de gigantisch grote afmetingen van haar werken. Die zijn wel van een technisch uitstekende kwaliteit. Nou ja, als je werkt met een technische camera van 8 x 10 inch is dat niet te verwonderen. *Noblesse oblige*.

Het zijn zeker geen snapshots. Ten andere daar leent het materiaal zich niet voor.

Zij verzorgt minutieus het in beeld brengen van haar composities. Met soms onverwachte attributen, doch steeds in quasi meetkundige patronen. Hier is blijkbaar over nagedacht (enfin, dat denk ik toch). Misschien is het de *controlefreak* in haar die een rol speelt? Of is het verwondering, zoals in de films van Jacques Tati?

Over haar manier van fotograferen zegt ze trouwens zelf: *"My work has always been about psychological, sociological, intellectual and political artifice. This is apparent in the early pictures, but in recent years it is clearer still. I am now more preoccupied by deception, claustrophobia, manipulation and control... I take my work to be social and political but there is no concrete message. Perhaps that is why I feel much closer in spirit to Jacques Tati than to Michel Foucault."*

Deze deeltentoonstelling is een coherente en mooie doorsnede van Lynne Cohen's werk. Kwalitatief stuk voor stuk degelijk en mooi afgewerkt. Strakheid en symmetrie met een toets van verrassing of verwondering, dat is het handelsmerk van de fotografe. Dat moet kunnen in deze vaak weinig diverse wereld.

Een bezoek aan het FoMu is dit zeker waard.

Après-musée

Als afsluiter van deze boeiende en leerrijke culturele namiddag zijn er primaire behoeften die vragen om te worden voldaan. Dus even afzakken naar de museumkroeg voor het degusteren van een 'bolleke'. En dat kan hier op een veilige manier: de tafeltjes staan ver uit mekaar en je kan uitsluitend elektronisch betalen.

Zonder 'bolleke' is trouwens een trip naar Antwerpen niet af.

Maar dit gaat zeker voorbij aan de interesse van fotografen. Of vergis ik mij?

Herman

(Nvdr: Dit artikel van Herman was eigenlijk bedoeld om in de vorige editie van de CO te verschijnen. Maar door de overvloed van artikels in die uitgave werd, met toestemming van de auteur, zijn bijdrage opgenomen in dit nummer. Gelieve dan ook rekening te houden met de ondertussen gewijzigde corona-regels).

Fototentoonstelling en wandeling Damvallei

Omdat er in lock down modus niet veel te beleven is in ons Belgenlandje, zijn we naarstig aan het wandelen en fietsen gegaan, ook al om een tegenaanval te doen tegen de dreigende corona-kilo's.

Als je dat dan kan combineren met je andere hobby, fotografie, dan is dit mooi meegenomen.

In Destelbergen hadden ze, samen met Natuurpunt, een openlucht fototentoonstelling opgezet, die je al wandelend kon bezoeken. Het parcours liep langs één van de bestaande wandelroutes daar en was ongeveer 7 km lang. Voor de meesten goed te doen dus.

Op een mooie donderdagmiddag trok ik er met zus Martine naartoe. We hadden dit gebied al eerder bezocht, maar waren toch benieuwd om weer eens een andere route uit te proberen. Startpunt was aan de bibliotheek in Destelbergen. Daar begint het Reynaertpark, en eens daardoor ging de wandeling richting het Damvalleimeer, om uiteindelijk via de Schelde terug te keren naar het beginpunt.

Langsheen heel het parcours waren dus foto's opgesteld, telkens een tweetal, gevat in een stevig houten frame en op een mooi formaat. De foto's waren allemaal natuurfoto's die ter plekke genomen waren. Naast het artistieke aspect was er ook nog het educatieve, want bij iedere foto hoorde ook een woordje uitleg over het beestje of plantje, of landschap. Als je geen foldertje met de uitleg bij had kon je nog altijd de QR code scannen die bij elke foto hoorde. Alleen, de ijverige opstellers hadden punaises dwars door de QR-codes geduwd om ze op de paaltjes te bevestigen! Toch een paar keer geprobeerd, maar niet gelukt. Gelukkig hadden wij dus wel een foldertje, je kon ze trouwens ook ter plekke nog krijgen.

De foto's zelf varieerden in kwaliteit. Ik vond de meeste onderwerpen wel geslaagd, maar de kleuren waren niet altijd even natuurlijk. Heeft misschien te maken met de manier van afdrukken. Voor sommige moest de fotograaf toch wel wat over hebben, zoals die kikker op ooghoogte. Eén van de mooiste vond ik de twee sterren, die echt een ideale pose aannamen.

De waarde van deze tentoonstelling ligt hem denk ik vooral in het feit dat je het gebied met andere ogen bekijkt en de rijkdom ervan kan appreciëren. Om een geleerd woord te gebruiken : ik vond dit initiatief een mooi voorbeeld van synergie. De foto's gaven toch een meerwaarde aan de wandeling, die op zichzelf ook al de moeite waard was.

Verder heb ik me de bedenking gemaakt: wij zijn tamelijk vroeg na de opening (31 oktober) geweest en hebben de foto's nog in goede toestand gezien, maar ze zullen natuurlijk te lijden hebben onder de elementen (en de mensen en dieren). Hier en daar waren al krasjes te zien en de vogels hadden ook al wat achter gelaten.

De tentoonstelling loopt nog tot 3 januari, misschien een ideetje voor het Kerstverlof ?

De start is aan de achterkant van de bibliotheek, Dendermondsesteenweg 420, Destelbergen, en er is een ruime parking. Folders kan je ook downloaden via de website : www.damvallei.be

Christine

(nvdr: de actieve wandelaar die deze route volgt dient vooral uit te kijken op de Scheldedijk, want daar "krioelt" het van al dan niet overtuigde wielertoeristen (terroristen?), die je aan een respectabele snelheid voorbij vlammen.)

Ga op zoek naar skylines – waar je ook bent

Een skyline vormt vaak de basis van ons beeld van een stad – denk bijvoorbeeld aan New York, Dubai of Londen. Je weet precies wat de meest iconische gebouwen van de stad zijn op basis van de skyline. Of je nu van plan bent om op stedentrip te gaan of gewoon je omgeving te verkennen; je vindt overal geweldige mogelijkheden om skylinefoto's te maken. Daarom delen we graag een aantal tips met je over skylinefotografie.

Allereerst is het essentieel om te onthouden dat zelfs de kleinste plaatsen een geweldige skyline kunnen hebben – het gaat niet altijd om die hoge gebouwen en architectonische meesterwerken. Misschien woon je in een dorp met een interessant gebouw of kerktoeren die voor iedereen in die plaats herkenbaar is. Deze gebouwen geven het dorp karakter en zijn dus een belangrijk onderdeel van de skyline ook al zijn ze niet wereldberoemd. Denk goed na hoe je het onderwerp fotografeert en vergeet om niet in te kaderen met andere objecten in de omgeving, bijvoorbeeld met een plattelandslandschap of een bos op de achtergrond.

Zorg er daarbij voor dat je een gebouw vastlegt dat typerend is voor de plaats waar je bent, zodat de kans groter is dat je publiek het herkent. Of het nu de Eiffeltoren in Parijs is of de kerktoeren van een pittoresk dorpje om de hoek, kies steeds een onderwerp dat de plek goed representeert.

Vind de perfecte positie

Het vinden van de juiste positie is één van de belangrijkste factoren bij het maken van een skylinefoto. Door je afstand tot de gebouwen te vergroten, kan de skyline als geheel goed tot zijn recht komen. Wees wel voorzichtig, want een te grote afstand is ook niet ideaal! Zelfs als je op grote afstand van de gebouwen staat, kunnen objecten op de voorgrond afleiden van de hoofdfocus op de achtergrond. Zoek dus heel bewust naar de meest geschikte plek voor het maken van de foto. Soms helpt het om naar een hoger gelegen plek te gaan, zodat je minder last hebt van kleinere gebouwen op de voorgrond.

Kies je moment

Zoals bij zoveel fotografiestijlen kan het tijdstip van de dag een groot verschil maken voor de foto. Fotografeer je tijdens het gouden uur? Dan kun je een prachtige gloed over je skyline verwachten die er – vooral op een heldere dag – geweldig uitziet. Je kunt ook na zonsondergang of vlak voor zonsopgang, tijdens het blauwe uur, op pad gaan om te laten zien dat je stad of dorp ontwaakt of zich klaarmaakt voor de nacht. Onthoud dat je tijdens het blauwe uur een paar uitdagingen met het licht tegenkomt. Stel bijvoorbeeld je sluitertijd in op ongeveer vijf seconden om ervoor te zorgen dat je foto net genoeg licht krijgt zonder 'm over te belichten. Pas de sluitertijd samen met de ISO-waarde aan om de perfecte foto te maken.

TIP: Deze ISO-waarde is een handig hulpmiddel om meer licht in je foto's te creëren wanneer je wolkenkrabbers tijdens de schemering fotografeert. Stel de waarde hoger in en je krijgt een lichtere foto. Houd wel in gedachte dat een hogere ISO-waarde voor meer ruis zorgt op je foto.

Houd perspectief en compositie in gedachten

Hoewel je afleidende objecten op de voorgrond over het algemeen wilt vermijden, kunnen ze soms juist helpen om de foto in perspectief te plaatsen. Hierdoor kun je, bijvoorbeeld, goed laten zien hoe groot de gebouwen zijn. Alleen een lantaarnpaal of een muur kan al genoeg zijn. Ook de verhoudingen en compositie van je foto zijn bepalend voor de uitkomst. Zo zorgt de regel van derden veelal voor een interessant resultaat.

TIP: Fotografeer je een skyline met heel hoge gebouwen? Fotografeer dan vanaf de grond naast het gebouw om de foto nog indrukwekkender te maken.

Komt dit ons bekend voor??? Ik denk het wel...

Allé vooruit. Aan de slag.

Freddy

(Vrij naar CéWé Magazine winter 2020)

Micro - Portfolio

*Koen
Andries*

LOKAAL: O.C. De Burggrave, Grovermansdreef 38, 9940 Kerkbrugge (Evergem)

Bankrek. IBAN : Belfius BE24 0688 9963 7338 BIC: GKCCBEBB

VTB-Diaclub Evergem p/a : Bollewerkstraat 119, 9031 Drongen

Zetel van de club: EINDEKEN 39, 9940 EVERGEM

VOORZITTER

Jeanine DEVOS
Bollewerkstraat 119
9031 DRONGEN

☎ 09 / 227.19.22

SECRETARIS

Raphaël COCQUYT
Bouwmeestersstr. 32
9040 SINT-AMANDSBERG

☎ 0475 91 86 99

PENNINGMEEESTER

Henri Eggermont
Bollewerkstraat 119
9031 DRONGEN

☎ 09 / 227.19.22

COMMISSARISSEN

Koenraad Andries
Droogte 78
9940 EVERGEM

☎ 09 357 78 59

De Schepper Paul
Eindeken 39
9940 EVERGEM

☎ 09 253 54 87

Alle **datums** onder voorbehoud v/d **COVID-19 maatregelen !**

DEC - 25 GEEN CLUBVERGADERING

Tijdens de kerst- en nieuwjaarsvakantie
zijn er geen clubvergaderingen.

**We wensen onze clubleden en hun familie een gezonde,
maar ook een veilige overgang naar het jaar 2021 !**

JAN - 01 GEEN CLUBVERGADERING

- 08 **GEEN CLUBVERGADERING**

- 15 **GEEN CLUBVERGADERING**

- 22 **GEEN CLUBVERGADERING**

Zaterdag 23 AFGELAST Reisprojectie Henri & Jeanine Loods 25

- 29 **GEEN CLUBVERGADERING**

FEB - 05 Nieuwjaarswens, statutaire vergadering
en bespreking werkjaar 2020 - 2021

- 12 Bespreking digitale beelden

- 19 Bespreking digitale beelden

- 26 Bespreking digitale beelden

MRT - 05 Bespreking digitale beelden

- 12 Bespreking digitale beelden

- 19 Bespreking digitale beelden

Zondag 21 Onder voorbehoud ! Digiprojectie om 16.00 uur
"Reizen vanop je stoel" zaal van het café De Linden,
Wippelgem Dorp 2, 9940 Wippelgem

- 26 Bespreking digitale beelden

APR - 02 Bespreking digitale beelden

- 09 Bespreking digitale beelden

CLUBNIEUWS

- **Zaterdag 23 januari 2021,**

De reisprojectie van Henri & Jeanine om 20.00 uur in de zaal van **Loods 25** is **afgelast !**

- **Clublidgeld werkjaar 2020 -2021 en 2021 - 2022**

Het bestuur heeft beslist om de lidgelden die reeds betaald zijn voor het werkjaar 2020 - 2021, eveneens geldig te maken voor het werkjaar 2021 - 2022. Dus lidgeld is geldig voor 2020 - 2022 !

Noteer alvast de volgende datums voor 2021:

- Alle **datums** onder voorbehoud v/d **COVID-19 maatregelen !**

- **Zondag 21 maart 2021,**

"Reizen vanop je stoel" (uitgestelde projectie van 29 mrt 2020) gaat om 16.00 uur door

- **Digiprojectie 2021** op zaterdag 20 november om 20.00 uur en zondag 21 november om 16.00 uur in de zaal van het café De Linden, Wippelgem Dorp 2, 9940 Wippelgem.!

Landschapsfotografie

Auteur: Kenneth Verburg

DEEL 5

Inpakken als het gaat regenen

In de regen krijgt het landschap een geheel nieuwe aanblik. Kleuren worden veel duidelijker door het zachte verstrooide licht, waardoor ze veel beter uit komen, zeker in de herfstperiode.

De kleur spat soms van het scherm. In plaats van je te richten op het grote landschap wordt het interessant om te kijken naar individuele elementen, de details. Zacht licht tijdens de regenbui verhuult de berg in de achtergrond net genoeg en maakt dat het geel van het beeld spat.

Canon EOS 5DmkII, 30mm (Canon 17-40 F4L), 1/160 sec. op f.8, ISO 640

Ook verdwijnen in de regen elementen makkelijker naar de achtergrond, door het mistachtige effect dat je krijgt, waardoor composities eenvoudiger worden en er minder afleidende elementen in beeld zijn. Zo kun je de aandacht richten op wat het belangrijkste is voor de compositie, mits je het kunt zien natuurlijk. Door de lens zo veel mogelijk naar beneden te richten, een zonnekap te gebruiken (die doet ook prima dienst in de regen) en waar nodig een paraplu (soms wel wat onhandig, maar als er echt geen andere mogelijkheid is kun je nog steeds een foto nemen en daar draait het toch om) kun je het best lang uithouden, langer dan je denkt.

Ook kun je gebruik maken van een plastic tas die je simpelweg over de bovenkant van de camera en lens kunt doen. En als het te gek wordt kan de camera daar ook meteen in.

Canon EOS 5DmkII, 21mm (Canon 17 - 40 F4L), 6 sec. op f/22, ISO 100

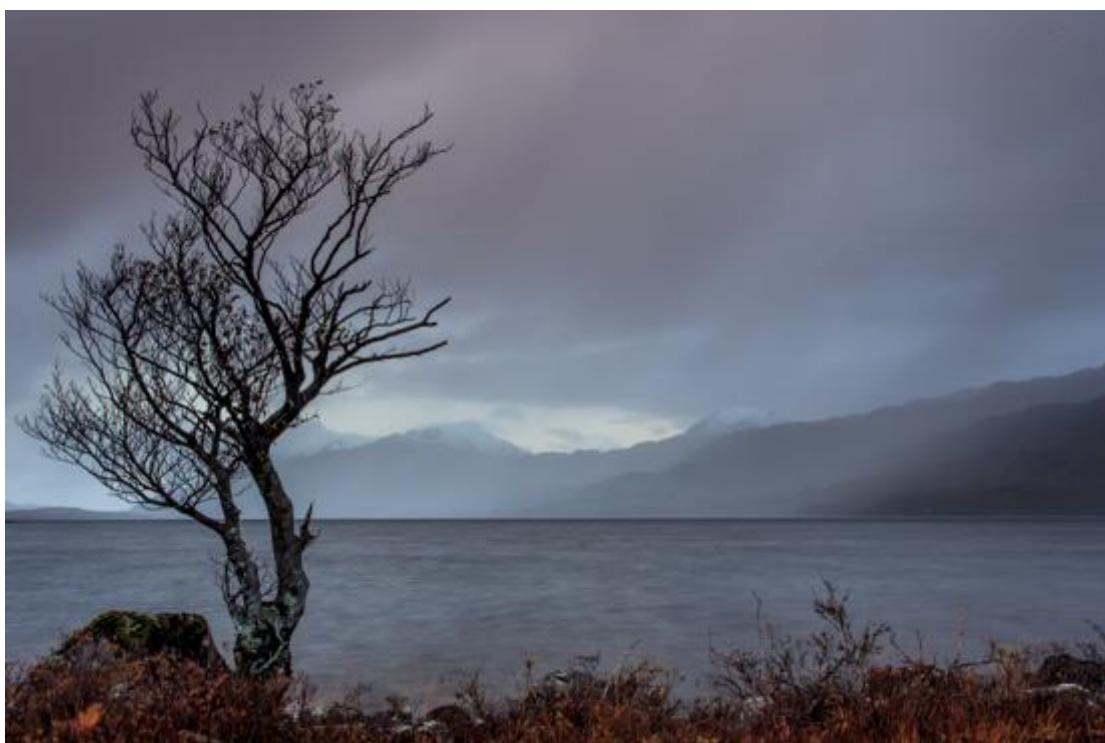
Als de regen langere tijd door gaat en horizontaal op de camera af komt, dan wordt het tijd de camera op te bergen en het moment uit te zitten.

Blijf echter wel opletten, zeker op een dag waar de zon ook een rol speelt kan (kort) in de overgangsperiode van nat naar droog een mooi lichtspel te zien zijn.

Onvoldoende aandacht voor voorgrond

Als je een landschap op zichzelf fotografeert dan mist het vaak diepte, nog eens verergerd door het gebruik van groothoeklenzen waardoor grote elementen nog kleiner worden weergegeven.

Je loopt dan het risico dat een indrukwekkend landschap niet goed wordt vertaald naar een 2D weergave op de foto.

Canon EOS 5DmkII, 27mm (Canon 17-40 F4L), 8 sec. op f/22, ISO 100

Door op zoek te gaan naar een element om in de voorgrond te plaatsen ,
creëer je diepte in je foto.

Dit kunnen één of meer stenen zijn, maar ook een boom, riet, een muurtje, een boot, etc. Het gaat er niet om lukraak een dode dak of steen in beeld te plaatsen, de compositie wordt dan niet automatisch beter, maar als je dit op een gecontroleerde manier doet wordt de compositie vaak een stuk sterker.

Wordt vervolgd.

Onder voorbehoud !

2021

DIGIPROJECTIE

Rondreizen vanop je stoel

(Jaarmarkt Evergem, CWRM Zillebeke, Yellow Stone National Park, Normandië, beren spotten in Finland, de Provence, La Palma, Argentinië, China Light, langsheen de Moezel, monument Valley USA, enz.)

Zondag 21 maart

OM 16.00 UUR

Zaal v/h café: De Linden

Wippelgem Dorp 2, 9940 Wippelgem

TOEGANG GRATIS

Met dank aan onze sponsors:

Computers **DICOMP**
Brugsesteenweg 599 Q
9030 Mariakerke
Tel. 09 236 43 20

BELFIUS Drongen
Oude Abdijstraat 2
9031 Drongen
Tel. 09 373 86 63

V.U. : vtbKultuur Evergem : Peter De Troch Kramershoek 12, 9940 EVERGEM

Meer op de openbare weg plaatsen !